

Sześć *Partit* na klawesyn Jana Sebastiana Bacha pochodzi ze zbioru *Klavierübung*, zawierającego utwory o charakterze dydaktycznym, pisane dla drugiej żony kompozytora – Anny Magdaleny oraz jego syna Wilhelma Friedemanna. Partita jest utworem cyklicznym, złożonym przeważnie z kontrastujących ze sobą tańców. W epoce baroku częściami stałymi suity były: *Allemande* - taniec pochodzenia niemieckiego, *Courante* – taniec francuski, lub jego żywsza wersja, pochodząca z Włoch – *Corrente*, hiszpańska *Sarabanda* i angielski *Gigue*. Ten w zasadzie stały cykl bywał poprzedzany wstępem (najczęściej było to *Preludium*, czasem *Fantazja*, *Uwertura* lub *Sinfonia*) oraz wzbogacany o inne, nie zawsze taneczne, części. W III Particie a-moll są to Burlesca i Scherzo.

Sonata E-dur op. 109 Ludwiga van Beethovena została skomponowana w 1820 roku, w ostatnim okresie twórczości kompozytora. Dzieła napisane w tym czasie są wyraźnie pogłębione intelektualnie - można się spotkać z określeniem trzech ostatnich sonat fortepianowych mianem „sonat filozoficznych”. Mają też bardzo silny wyraz emocjonalny. Zarówno formą, jak i treścią mocno odbiegają od klasycznej formy sonatowej.

Nachtstücke Roberta Schumanna, napisane w roku 1839, to cztery utwory charakterystyczne napisane po śmierci brata kompozytora. Pierwotnie Schumann nadał poszczególnym częściom tytuły: 1. *Trauerzug* (*Procesja pogrzebowa*), 2. *Kuriose Gesellschaft* (*Dziwne zgromadzenie*), 3. *Nächtliches Gelage* (*nocna biesiada*), 4. *Rundgesang mit Solostimmen* (*piosenka z głosami solowymi*) jednak za radą ówczesnej narzeczonej, a później żony – Klary, nie podał ich do druku.

Zaproszenie do tańca niemieckiego kompozytora i pianisty, reprezentanta epoki wczesnego romantyzmu Carla Marii Webera, jest pierwszym walcem koncertowym napisanym oryginalnie na cztery ręce a obecnie wykonywanym często w wersji orkiestrowej Hectora Berlioz. W czasie koncertu usłyszymy utwór w opracowaniu Carla Tausiga – polskiego pianisty, kompozytora i pedagoga. Tausig był uczniem Franciszka Liszta - jednego z największych wirtuozów fortepianu.

Magdalena Rostworowska

PROGRAM

Johann Sebastian Bach
(1685-1750)

Partita a moll BWV 827
Fantasia
Allemande
Corrente
Sarabande
Burlesca
Scherzo
Gigue

Ludwig van Beethoven
(1770-1827)

Sonata E dur op. 109
Vivace, ma non troppo
Prestissimo
Andante, molto cantabile ed espressivo

*****

Robert Schumann
(1810-1856)

Nachtstücke op. 23
Moderato
Allegro vivace
Allegro molto vivace
Semplice

Carl Maria von Weber
(1786-1826)

Aufforderung zum Tanz op. 65 (Zaproszenie do tańca), opr. Carl Tausig

Wykonawca:

Andrzej Stefański – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Andrzej Stefański naukę gry na fortepianie rozpoczął w 1949 roku w Poznaniu u prof. Antoniego Karużasa. Następnie studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie u prof. Stanisława Szpinalskiego oraz prof. Zbigniewa Drzewieckiego. Studia muzyczne uzupełniał w Konserwatorium Moskiewskim (1966), pracując pod kierunkiem prof. Wiery Gornostajewej. W latach 1970–1971 przebywał w USA kontynuując studia na Uniwersytecie Indiana u prof. György Seboka. Koncertuje w kraju i za granicą. Występował w Belgii, Czechosłowacji, Anglii, Hiszpanii, Rosji, na Węgrzech, we Włoszech, w Niemczech oraz USA, Japonii i Korei Południowej. Nagrywał wielokrotnie dla firm płytowych, takich jak: Polskie Nagrania, Wifon, Composers Recordings Inc. (USA). Współpracuje z Polskim Radiem oraz z czołowymi Filharmoniami w Polsce. Repertuar Andrzeja Stefańskiego jest bardzo obszerny i obejmuje utwory różnych epok, od Bacha do współczesności, ze szczególnym uwzględnieniem kompozytorów polskich (artysta nagrał m.in. wszystkie utwory fortepianowe Karola Szymanowskiego dla wytwórni Wifon, która to realizacja była pierwszą kompletną edycją utworów fortepianowych tego kompozytora w historii fonografii. Poza działalnością koncertową Andrzej Stefański zajmuje się pracą dydaktyczną. Jest emerytowanym profesorem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Prowadził również chopinowskie kursy interpretacji w Japonii, w Londynie (Royal Academy of Music), w Warszawie (Towarzystwo im. F. Chopina dla pianistów zagranicznych) oraz w Korei Południowej i w Szanghaju w Chinach.